

Bestemmelser som faa aldeles ufuldkomne, da man jo dog i faa Fald vistnok ikke vilde 3die Gang komme frem med den. En Bestemmelse er der, som jeg allerede forrige Gang yttrede mig imod, og i hvilken jeg havde anset det for særdeles onskeligt, om der allerede da var gjort en Forandring; det er nemlig med Hensyn til Skattefordelingen mellem Cieren og Brugeren af en Jord. Det er min Mening, at man ikke kan komme til en retfærdig Betsatning af Cieren uden derved, at Brugeren faaer Lov til at afforte en Deel af det, han svarer Cieren. Jeg skal imidlertid ikke opholde mig videre derved; jeg vil kun ønske, at det Udvalg, som maatte blive nedsat, vil tage dette Punkt under omhyggelig Overveielse. De Bemærkninger, jeg egentlig har ifinde at fremføre i Anledning af denne Sag, danne en Fortsættelse af mine Betragtninger igaar over Indkomsskatten; de ville knytte sig dertil og angive i en mere bestemt Stikkelse de Ansvælsere, som jeg igaar tillod mig at udvikle. Efter min Mening maa man nemlig bringe Indkomsskatten i Samklang med Krigsskatten; thi det forekommer mig, at, naar man under faarefulde Omstændigheder indfører en Indkomsskat, bør den være en Krigsindkomsskat; kun paa denne Maade kunne disse 2 Skatter komme til at supplere hinanden. Det forekommer mig derimod urigtigt for det samme Aar at ville paalægge 2 extraordinaire Skatter, hvoraf den ene er beregnet paa Krig, og den anden paa Fred, naaget jeg rigtignok tilstaaer, at dette staaer i ret god Samklang med vore politiske Forhold, (Bewægelse i Salen) — det staaer i Samklang med vore politiske Forhold, da vi ikke rigtigt vide, om vi have Krig eller Fred; denne Mening, troer jeg, Ingen kan misbillige. Lader os nu gaae over til at see, hvilken Skatteforørelse det er, som i Indkomsskatteoven opstilles som en fast, det er jo 2 pCt.; lader os derpaa gaae over til Krigsskatsloven og see, om vi ogsaa der kunne udfinde, hvad der maa antages at være det Beløb, som bliver at udrede af vedkommende Skatteydere. Jeg tillod mig igaar at henpege paa denne Lovs § 4; jeg bragte den i en vis Samklang med Indkomsskatteoven, ikke for derved at udfinde Grændsen, men for Scalaens Skyld. § 4,

hvor der er Tale om Betsatning af Embedsmænd, som nyde Gage og Pension o. s. v., have vi en Scala; hvorfor kunne vi ikke faae en lignende Scala med Hensyn til Indtægtskatten? Herved tænker jeg imidlertid ingenlunde paa i Overensstemmelse med denne Paragraphs Bestemmelser at fastsætte Grændsen for Indkomsskattebeløbet. Jeg skal først bemærke, — jeg veed ikke, om jeg har opfattet disse Ord rigtigt — at, naar der er antydet, at jeg skulde være gaaet endogfaa dertil, at jeg havde antydet, at Grændsen for Indkomsskatten skulde være 25 pCt., saa finde vi jo ikke disse 25 pCt. i den os iaar forelagte Krigsskatslov, og det kan ikke være min Mening at gaae tilbage i Tiden; men, selv om vi vilde gaae tilbage i Tiden, saa bleve disse 25 pCt. — hvis ikke min Hukommelse skulde faae mig meget feil — ikke udredede af eet Aars Indtægt, men af $1\frac{1}{2}$ Aars Indtægt, saa at det for 1 Aar ingenlunde vilde blive 25 pCt., men derimod $16\frac{2}{3}$ pCt., hvis jeg regner rigtigt; men disse $16\frac{2}{3}$ pCt. vilde ikke engang svare til det virkelige Beløb; thi man vil erindre, at, saaledes som Krigsskatsscalaen var indrettet, svarede de første Indtægts-Summer ikke hine 25 pCt., men et mindre Beløb; jeg troer de 25 pCt., eller i Virkeligheden de $16\frac{2}{3}$ pCt., begyndte først med en Indtægt af over 4000 Rbd., saa at man altsaa vil see, at dette Strækket vilde ikke holde Stik. Men, selv om jeg nu holder mig til Skatten for iaar, saaledes som Maximum er foreslaaet for Embedsmænd, nemlig $12\frac{1}{2}$ pCt., saa er det ikke sagt — og jeg skal iøvrigt, som man vil see, ikke holde stærkt paa denne Ytring — at Grændsen for Indkomsskatten skulde bringes i nærmere Overensstemmelse med den Skattegrændse, der indholdes i den nu omtalte § 4; jeg siger, jeg kan ligesaa godt komme til en Overensstemmelse ved at nedsætte den ene Størrelse, som ved at forhøje den anden; man kunde maaskee komme dertil, og det vil jeg finde rimeligt, baade ved at nedsætte den ene og forhøje den anden Størrelse, men, som sagt, det skal jeg senere komme til. Vi kunne ikke i § 4 finde det egentlige Gjennemsnitsbeløb for det, som derefter skal udredes i Krigsskat, derimod finde vi det paa flere andre Steder i Krigs-